

Момичетата се подготвят от малки за просията, пише Александър Петрович. “Когато момичето циганка е достатъчно заякнало, за да носи добре натъпканата торба на рамото си и е достатъчно пораснало, за да съпровожда своята майка или друга жена от групата при ходене на просия, тръгва да проси. Обикновено циганките се чувстват достатъчно възрастни и смели да започнат да придружават своите майки, когато стана на 11 години. Първо трябва да преодолее страха си от кучетата. На момичето се дава стара торба или нова, по-малка от тази на майката. Когато стигне възраст за женитба, на нея се прави нова торба от сукно....

Просещи момичета

Второто важно нещо, нужно да просенето, е тоягата.... Обикновено се режат от леска или вишнево дърво, защото дървото е много плодовито, но пръчки отрязани от дрян не се препоръчват. Някои жени носят даже две тояги, така че когато е атакувана от две страни, да може да се защити по-успешно.... Едната задължително трябва да е от вишна или от орех, а другата може да е от всякакво дърво....

Седмица преди момичето да отиде в новия си дом, свекървата приготвя тояга за нея. Три дни преди пристигането ѝ я предава...

Първата торба на младата булка съдържа парче хляб и малко сол – за благословия и да е пълна. Тя е дадена като подарък на сватбата с пожелания щастие да бъде с нея. Младата жена, получила тези два подаръка, целува ръка на свекървата, а свекървата я целува по бузата. Въоръжена с тояга и торба, младоженката циганка е готова да започне просешката си кариера.